

tjenstligt i og for sig af dem. Det, jeg holder paa, er blot, at de store Kommuner skulde have det, og at det ikke kan overlades til deres eget Forgodtbefindende, og de ville det eller ei. Det er Hovedpunktet i Forskjellen mellem Mindretallet og Flertallet paa dette Bebet. Der mene Flertallet og jeg, at Gjennemførelsen af en Lov af denne Natur, en Lov, der har stor Betydning for den sanitære Tilstand i Landet, og som skal beskytte den arbejdende Klasse og derigjennem bidrage til at hæve dens Velvære, en Lov, der skal afværge Sygdomme og Alt, hvad deraf følger, en Lov, der har et saadant almindeligere Formaal, et Statsformaal, kan ikke gøres afhængig af, om man i enkelte Kommuner finder for godt at yde Politiet den fornødne Medhjælp eller ikke. I de store Kommuner, hvor Politiet ikke kan udrette Noget med de forhaandenværende Kræfter, og hvor det maa have Forstærkning af Kræfter, hvis det skal udrette Noget, kan det ikke afhænge af, om en for Dieblirket tilstedeværende Kommunalbestyrelse finder, at der er nogen Grund dertil eller ikke, og det kan, som jeg udtalte forrige Gang, og som jeg ikke skal sige at gjentage idag, saameget mindre gøres afhængig af, som det er min Overbevisning, at den egentlige Arbejderbefolkning ikke vil være saaledes repræsenteret i Kommunalbestyrelsen, at den kan gaa ud fra, at den fornødne Interesse for den vil være tilstede der. Naar man tænker sig Interesserne staaende lige overfor hinanden, vil det som oftest eller meget ofte i Kjøbstadkommunerne netop være de Handlendes Interesser, der hovedsagelig ere repræsenterede der og ikke Arbejderbefolkningens, og derfor siger jeg, at det efter min Mening vil være uforvarligt forsaavidt man overhovedet erkjender det for et Statsformaal, at man skal gjøre Noget for at beskytte de arbejdende Klasser, at gjøre det, man gjør, afhængigt af, om en Institution, ved hvis Sammensætning der er taget ganske andre Hensyn, nemlig Kommunalbestyrelsen, vil finde Anledning til at gaa med dertil eller ikke. Derfor staar det for mig som et særdeles vigtigt Punkt med Hensyn til denne Lov, og som et af de Punkter, hvoraf i mine Tanker Lovens Tilblivelse og Eksistens maa blive afhængig, om man vil eller ikke vil udruste Politiet med de fornødne Midler til at gennemføre den Opgave, Loven stiller for det; vil man ikke det, nytter det Dvrigt ikke noget. — Jeg skal med Hensyn til et enkelt Punkt tillade mig et Par Bemærkninger. Der blev af en æret Taler henpeget til, at de Foranstaltninger, der skulde træffes med andre Ting end Levnetsmidler, navnlig de Foranstaltninger, der skulde træffes med Hensyn til Løjer og andet Sligt, muligvis allerede tidligere end Revisionen, som er foreslaet af Udvalget, ville finde deres Afgjørelse ved en anden Lovs Behandling, nemlig ved Giftlovens. Jeg skal i den Anledning kun bemærke, at jeg nærer det Haab,

at jeg endnu i denne Samling vil kunne forelægge denne Giftlov for Rigsdagen. Kommissionsbetænkningen har været meddelt Udvalget underhaanden, og det, som Sagen hidtil har beroet paa, er det, at jeg har indhentet Sundhedskollegiets Erklæring over Kommissionens Forslag, og denne, som gaar ud paa i det Hele taget at tiltræde Kommissionens Forslag, er i disse Dage kommen tilbage, jeg haaber saaledes, at det ikke skal være ret lang Tid, inden jeg skal være istand til at forelægge Rigsdagen den omtalte Giftlov, og man vil allerede ved dens Behandling kunne faae Leilighed til at gjøre Et og Andet i den Retning, som man attraar, nemlig med Hensyn til at beskytte mod giftfarvede Løjer, Legetøi og andet Saadant. — Blandt de Gjenstande, man mener særlig fortjene Opmærksomhed og særlig fortjene nærmere Kontrol, nævnte en æret Taler Pølser, og yttrede da, at man vilde forbeholde sig til Sdie Behandling nærmere at konferere med mig, angaaende hvorledes man burde stille sig overfor dette Spørgsmaal. Jeg skal herom blot bemærke dette, at jeg antager, at den indenlandske Pølsfabrikation rettelig bør stilles under en lignende Kontrol som den, de andre Levnetsmidler og deres Tilberedelse, som omtales i § 1, ere stillede under; men saa bliver det Spørgsmaal tilbage, om der er Anledning til at forbyde Indførselen af Pølser, et Forbud, som det forøvrigt vil være temmelig vanskeligt at overholde. For at danne mig nogen Mening om, hvilken Betydning det kunde have at forbyde Indførsel af Pølser, har jeg søgt at komme til Kundskab om, hvormeget der overhovedet kan antages at blive indført af Pølser heri Landet; jeg er kommen til det Resultat, at man ikke nødtvungent kan opgave det, men derimod kan man nok omtrent slutte sig til, hvormeget det er; jeg tror efter denne Overveelse, at det ikke er noget særdeles stort Kvantum, der indføres heri Landet. Grunden, hvorfor det er vanskeligt at sige bestemt, hvormeget det er, er den, at de trykte statistiske Meddelelser, som de foreligge, samle flere andre Ting end Pølser under samme Kategori; de stilles i Reglen sammen under Et med Flæsk, Skinke og Kjød, og saa opgives der, hvor meget der er indført heraf. Derved kan man naturligvis ikke faae nogen nærmere Oplysning i saa Henseende, men derimod antager jeg, at der kan faas nogen Oplysning ved at se hen til, hvad der indføres fra de forskjellige Lande, fordi jeg antager, at det, der kommer her ind i Landet af Pølser, væsentlig kommer fra Lydsland; det, der indføres andre Steder fra af Pølser, er vistnok ikke meget. Det vides saaledes, at af Kjød og Pølser indføres omtrent 600,000 Pund om Aaret, og det indføres væsentligt fra fire Lande, Sverrig, Lydsland, Belgien og Nordamerika. Nu antager jeg som sagt ikke, at der fra Sverrig, hvorfra der forøvrigt indføres 224,000 Pund af Kjød og Pølser, indføres noget Særdeles af Pølser; heller